

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาผู้ใหญ่มานาน และได้เริ่มดำเนินการศึกษาผู้ใหญ่มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๔๓ โดยให้มีการศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่หนึ่ง และระดับที่สอง ซึ่งเทียบเท่ากับความรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ทั้งนี้ เพื่อลดจำนวนผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือในชนบท ต่อมาได้เพิ่มระดับที่สาม และระดับที่สี่ ซึ่งเทียบเท่ากับความรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามลำดับ และในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้เปิดสอนถึงระดับที่ห้า ซึ่งเทียบเท่ากับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นสืบเนื่อง เพื่อเปิดโอกาสใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือในวัยเด็กได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ ตลอดจนผู้ใหญ่ที่รู้หนังสืออยู่แล้วได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม *

การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาในระบบโรงเรียนมีความสำคัญเชื่อมโยงกันในการสร้างคุณภาพของประชาชนในประเทศ การขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจนความซับซ้อนของปัญหาที่ตามมา ทำให้ระบบการศึกษาทั้งสองระบบเป็นจักรกลสำคัญในการให้การศึกษาอย่างพอเพียงแก่ประชาชน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคง

* สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, กองแผนงานการศึกษา, รายงาน:

ประชากรกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน ๒๕๑๕ - ๒๕๑๖ (พระนคร. กองแผนงาน, ๒๕๑๘),

หน้า ๔๔.

ของประเทศ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและเพื่อปรับตัวของพลเมืองที่ต้องเผชิญหน้ากับลักษณะสังคมที่เปลี่ยนแปลงนั้น ฉะนั้น การศึกษาทั้งสองระบบเมื่อรวมกันแล้ว อาจเรียกได้ว่า เป็นการศึกษาวัยชีวิต (Life Long Education) ^๑

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งรวมถึงการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญระดับที่ห้า ในหลักสูตรฉบับนี้ได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาหมวดพละตามเป็นวิชาภาคบังคับ กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ ๑ คาบ และสามารถเลือกเรียนได้อีก ๓ คาบ ต่อภาคการเรียน ^๒

ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติฉบับพุทธศักราช ๒๕๒๐ ได้กล่าวเน้นในท่อนหนึ่งของความมุ่งหมายของการศึกษาว่า "เพื่อให้มีบุคคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพ และอนามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ" ^๓

ในปัจจุบันหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ ของประเทศไทย ได้เน้นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษามาก ทั้งนี้เพราะว่า วิชาพลศึกษามีบทบาทต่อการพัฒนากำลังคนของประเทศ ปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนากำลังคน ได้แก่ สุขภาพ อนามัย การที่สุขภาพ อนามัยของเยาวชน และของประชาชนจะสมบูรณ์ได้นั้น ทางหนึ่งก็ได้อาจการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา ทั้งนี้เพราะว่า วิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญมากในการที่จะช่วย

^๑ กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานการสัมมนาการศึกษาออกโรงเรียน (พระนคร: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, ๒๕๑๗), หน้า ๕๒.

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สารพิศขางพระนคร, ๒๕๑๘), หน้า ๑๐.

^๓ กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๐ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๐)

พัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทั้งผลการวิจัยของ ฮาร์ท และเชย์ (Hart and Shay) พบว่า "สมรรถภาพทางกายกับความสามารถในด้านวิชาการมีความสัมพันธ์กัน ถ้าสมรรถภาพทางกายดีก็จะทำให้การเรียนดีขึ้น" ๑

นักการศึกษาหลายท่านต่างก็มีความเห็นในแนวเดียวกัน คือ พลศึกษามีความสำคัญต่อการศึกษา ดังนั้น ในการจัดการศึกษาจึงได้จัดโครงการพลศึกษาเพื่อสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ ที่ต้องการการเคลื่อนไหวตั้งแต่เยาว์วัยจนกระทั่งวัยชรา กิจกรรมในโครงการพลศึกษาจึง เป็นกิจกรรมที่ได้เลือกสรรแล้ว จัดเป็นประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นรากฐานในการศึกษา และประกอบภาระกิจอื่นต่อไป

ความต้องการในการออกกำลังกาย ไม่ได้จำกัดขอบเขตไว้เพียงชั่วระยะเวลาใด ระยะเวลาหนึ่งของชีวิต มนุษย์จำเป็นต้องใช้กิจกรรมพลศึกษาตลอดไป เพียงแต่เวลาการใช้กิจกรรมพลศึกษานั้น แตกต่างไปตามช่วงของการพัฒนาการของร่างกาย ดังเช่น อวย เกตุสิงห์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการออกกำลังกายว่า "การออกกำลังกายอย่างถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา แม้ในคนวัยก็ต้องการออกกำลังกายเพื่อช่วยให้ฟื้นสภาพโดยเร็วยิ่งขึ้น เด็กที่คลอดใหม่ต้องร้อง ต้องสะบัดแขน ขา เป็นการออกกำลังกายทำให้ร่างกายแข็งแรง วัยหนุ่ม สาว การออกกำลังกายจะช่วยให้ระบบประสาทและจิตใจทำงานดีเป็นปกติ ผู้ที่อยู่ในวัยชรา การออกกำลังกายจะช่วยป้องกันรักษาอาการและโรคที่เกิดในวัยชราได้หลายอย่าง เช่น ปวดเมื่อย ท้องผูกเป็นประจำ ตลอดจนความรู้สึกเวียนหน้ามืด เพราะอาการไหลเวียนเลือดไม่เพียงพอ" ๒

๑ Marcia E. Hart and Claton T. Shay, "Relationship Between Physical Education and Academic Success," AAHPER Research Quarterly ๓๕ (October, ๑๙๖๔), : ๓๕๗-๔๔๘.

๒ อวย เกตุสิงห์, การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ, ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, (เอกสารอัครสำเนา), ๒๕๑๔, หน้า ๑.

วิชาพลศึกษามีความจำเป็นไม่เฉพาะในวัยเรียนเท่านั้น แต่มีความจำเป็นต่อทุกเพศทุกวัยและทุกอาชีพ วิชาพลศึกษาสามารถก่อให้เกิดคุณค่าในการดำเนินชีวิต เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ และมีความสำคัญเหมือนวิชาอื่น ๆ แต่วิชาพลศึกษามีสื่อการเรียนรู้อันแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ดังเช่น นักพลศึกษาหลายท่านได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

กอง วิสุทธารมณ โทกล่าวถึงคุณค่าของการพลศึกษาไว้ว่า "การพลศึกษา คือ การฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่าง เป็นเครื่องประกอบการพลศึกษาส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เต็มโต แข็งแรงและดวงใจ ส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบ ภูมัพ ภูษนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์สามัคคี" ๑

ไพฑูรย์ จัยสิน โทกล่าวถึงคุณค่าของวิชาพลศึกษาไว้ว่า "วิชาพลศึกษา เป็นการศึกษาระบบหนึ่ง ที่สามารถสนองวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการศึกษากล่าวคือ วิชาพลศึกษาเป็นวิชาการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา เป็นสื่อของการเรียน ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ผู้เข้าร่วมนั้นมีความเจริญและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งบรรลุตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่ได้ตั้งไว้" ๒

๑ กอง วิสุทธารมณ, การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ, เอกสารคำบรรยาย ณ หอประชุมกรมศาสนา, ๒๕ มกราคม ๒๕๑๓. (อัครสำเนา)

๒ ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓), หน้า ๑๓๕.

วอร์ทกัคค์ เพียร์ซอบ ไคกลาวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ว่า "วิชาพลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย เช่น เกี่ยวกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แตกต่างจากวิชาอื่นที่ตรงวิธีการ และสื่อที่จะนำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ " ๑

แจย์ บี แนช (Jay B. Nash) ไคกลาวถึงคุณค่าของการพลศึกษาไว้ว่า "การพลศึกษาเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด และเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคม" ๒

แอกเนส อาร์ เวย์แมน (Agnes R. Wayman) ไคกลาวถึงคุณค่าของการพลศึกษาไว้ว่า "พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับกล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ของร่างกาย เพื่อให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีร่างกายเจริญเติบโต" ๓

ชาร์ล เอ บุคเคอร์ (Charles A. Bucher) ไคกลาวถึงคุณค่าของการพลศึกษาไว้ว่า "การพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาอื่น ๆ คือ เป็น

๑ วอร์ทกัคค์ เพียร์ซอบ, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา," วารสารพลศึกษา ๑๑ (มิถุนายน ๒๕๑๒) : ๑๐.

๒ Jay B. Nash, Physical Education (New York: A.S. Barnes and Co, ๑๙๔๔), p. ๕๒.

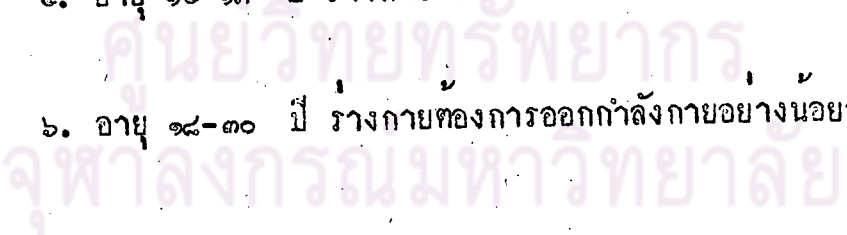
๓ Agnes R. Wayman, A Modern Philosophy of Physical Education (Philadelphia: W.B. Saunders Company, ๑๙๖๐), p. ๓๙.

วิชาหนึ่งซึ่ง เสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม โดยมีกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้วเป็นอย่างดีเป็นสื่อในการเรียนรู้มากขึ้น^๑

คาร์ล คัมบลิว บุควอลเตอร์ (Karl W. Bookwalter) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการพลศึกษาไว้ว่า "พลศึกษา คือ การพัฒนาการที่โดดเด่นที่สุด ด้านบุรณาการ และการปรับปรุงตัวทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยจัดให้มีการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมส์นาสติก ที่ได้เลือกสรรแล้วตามความต้องการของสังคม"^๑

จากการศึกษาของ สไมลีย์ และกูด (Smiley and Gould) พบว่า ความต้องการของการออกกำลังกายของคนในวัยต่าง ๆ มีดังนี้

- ๑. อายุ ๑ - ๔ ปี ร่างกายมีความต้องการเคลื่อนไหวตลอดเวลาที่ไม่มี การกิน การนอน
- ๒. อายุ ๕ - ๘ ปี ร่างกายต้องการออกกำลังกาย เช่น การวิ่ง กระโดด และเป็นฝ่าย อย่างน้อยวันละ ๔ ชั่วโมง
- ๓. อายุ ๙ - ๑๑ ปี ร่างกายต้องการออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ ๓ ชั่วโมง
- ๔. อายุ ๑๒-๑๔ ปี ร่างกายต้องการออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ ๒ ชั่วโมง
- ๕. อายุ ๑๕-๑๗ ปี ร่างกายต้องการออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง
- ๖. อายุ ๑๘-๓๐ ปี ร่างกายต้องการออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง

^๑ Charles A. Bucher, Foundation of Physical Education (St. Louis: The C.V. Mosby, ๑๙๖๐), p. ๓๔.

^๒ Karl W. Bookwalter, Physical Education in Secondary Schools (Washington, D.C.: Library of Education Series, ๑๙๖๔), p.๑๓.

๑. อายุ ๓๑-๕๐ ปี ร่างกายต้องการออกกำลังกายภายในกิจกรรมที่หนักปานกลางอย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง

๒. อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ร่างกายต้องการออกกำลังกายภายในกิจกรรมที่เบาๆ อย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง

จะเห็นได้ว่าช่วงอายุ ตั้งแต่ ๑๕-๑๗ ปี และ ๑๘-๓๐ ปี ร่างกายต้องการออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง และ ๑ ชั่วโมง ซึ่งในช่วงอายุดังกล่าวจะตรงกับช่วงอายุของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ซึ่งไปสอดคล้องกับนโยบายของกรมพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๗ โคกกลาวไวว่า "บุคคลที่จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาตินั้น ถึงแม้จะได้รับจริยศึกษา และพุทธศึกษาเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม ถ้าร่างกายไม่แข็งแรง จิตใจไม่หนักแน่น ขาดการอนามัย และเป็นคนที่โรคแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ของตนให้โดยเต็มที่" ๒

ในด้านหลักการจัดการศึกษา ผู้จัดย่อมมีวัตถุประสงค์จะให้เด็กเจริญเติบโต ทั้งทางกายและทางจิตใจอย่างเต็มที่ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพพลม ความต้องการของสังคมนั้น ๆ และสอดคล้องกับความเห็นของส่วนรวมในมากที่สุด การจัดพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน แต่จะให้โปรแกรมของวิชาพลศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จะต้องประกอบไปด้วยโครงการต่าง ๆ กล่าวคือ โครงการสอนพลศึกษาในชั้น โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ โครงการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโครงการบรรดิกการทางพลศึกษา และแต่ละโครงการจะต้องมีความสัมพันธ์กัน และส่งเสริมซึ่งกันและกันให้ก้าวหน้าไปด้วยดี

๑ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา"

พลศึกษาสาร, หน้า ๑๑.

๒ กระทรวงศึกษาธิการ, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๔๓๕-๒๕๐๗,

(พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๐๗), หน้า ๓๗๘.

ในการจัดโครงการดังกล่าว ควรจะจัดตามลำดับของความสำคัญและเน้นกิจกรรมตามความสำคัญให้เหมาะสม โดยให้ความสำคัญของแต่ละโครงการเป็นร้อยละ ดังนี้ คือ ร้อยละ ๑๐๐ ควรจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้น ร้อยละ ๗๐-๘๐ ควรจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ ร้อยละ ๕๐-๗๐ ควรจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ ๒๐-๕๐ ควรจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และร้อยละ ๑-๒๐ ควรจัดโครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา

เนื่องจากหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปีพ.ศ.๒๕๐๓ ไม่ได้จัดวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตร ต่อมาในปีพ.ศ.๒๕๑๔ ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ และวิชาในหมวดพลศึกษามันอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้มีการเปลี่ยนแปลงด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาได้ขาดระยะไปในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนานพอควร เมื่อเริ่มใช้หลักสูตรปีพ.ศ.๒๕๑๔ วิชาพลศึกษาถูกกำหนดขึ้นเป็นวิชาบังคับ และเป็นวิชาเลือกเรียนเพิ่มเติมอีกด้วย ทำให้มีเนื้อหาวิชามากขึ้น ครูพลศึกษาซึ่งทำหน้าที่สอนในโรงเรียนภาคปกติอยู่แล้ว ยังต้องมาทำหน้าที่สอนในโรงเรียนผู้ใหญ่อีกด้วย ทำให้มีการรับผิดชอบมากขึ้น การเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรจึงมีปัญหาอยู่มาก ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษารวบรวม ในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้าเลย ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินการทางโปรแกรมพลศึกษา เพื่อที่จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ให้เหมาะสมและให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

๑ ฟอง เกิดแก้ว และ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนง, คู่มือการสอนวิชาพลศึกษา (พระนคร: โรงพิมพ์เลียงเชียงจงเจริญ, ๒๕๑๒), หน้า ๕๘.

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน
ผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆดังนี้
 - ๑.๑ โครงการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้น
 - ๑.๒ โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - ๑.๓ โครงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
 - ๑.๔ โครงการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
 - ๑.๕ โครงการบรรดิกการทางผลศึกษา
๒. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูที่สอนวิชาผลศึกษาและ
นักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร มาเป็นแนวทางในการปรับ
ปรุงและแก้ไขปัญหา เพื่อให้การจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่
ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

๑. มุ่งศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษา ในโรงเรียน
ผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น
๒. มุ่งศึกษาปัญหาใน ๕ โครงการดังกล่าวในหัวข้อความมุ่งหมายของการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ครูที่สอนวิชาผลศึกษาอยู่ในโรงเรียน
ผู้ใหญ่ และนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา
๒๕๒๓ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ให้คำตอบที่เชื่อถือได้และตรงกับความเป็นจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมผล
ศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในคานต่าง ๆ ดังนี้

- ๑.๑ การเรียนและการสอนวิชาผลศึกษาในชั้นเรียน
- ๑.๒ การจัดกิจกรรมนันทนาการ
- ๑.๓ การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
- ๑.๔ การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
- ๑.๕ การจัดกิจกรรมบรรณาการทางผลศึกษา

๒. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหการจัด และดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาใน
โรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในคานต่าง ๆ ดังกล่าว

๓. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาใน
โรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

๔. เป็นแนวทางใหญ่ที่มีความสนใจได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

คำจำกัดความของการวิจัย

ครูผลศึกษา

: หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่สอนวิชาผลศึกษาใน
โรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขต
กรุงเทพมหานคร

นักศึกษาผู้ใหญ่

: หมายถึง นักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่
ห้า ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ในเขตกรุงเทพ
มหานคร

- โรงเรียนผู้ใหญ๋ สายสามัญระคัษที่ห้า : หมายถึง โรงเรียนผู้ใหญ๋ สายสามัญระคัษที่ห้า ซึ่งเทียบเทาระคัษมัธยมศึษาตอนปลาย ของ กรมการศึษาออกโรงเรียน กระทรวงศึษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร
- หลัศูตรหมวศึษาพลาณามัษ : หมายถึง หลัศูตรหมวศึษาพลาณามัษ ประโยคมัธยมศึษาตอนปลาย ฉบัษปีพ.ศ. ๒๕๑๘
- อุปกรณั : หมายถึง เครื่องมือสำหรัษใช้สอนวิชา พลศึษา และสงเสริมให้การเรีษนการสอน บรรลุดุคมุ่งหมาย
- สตาณที่และสึ่่งอำนวยความสะดวก : หมายถึง สนาณกลางแจ่งและในร่ม รวมทั้ง หองเก็บอุปกรณั หองเปลี่ยนเสื่อฉา หองนำ หองสววม หออยู๋ในสภพที่สามารดช่วยให่ การเรีษนการสอนค้ำเนินไปคัตามปกติ
- บุคคลากร : หมายถึง ครูพลศึษา นักศึษาผู้ใหญ๋ ครู อื่น ๆ และผู๋บริหาร ในโรงเรียนผู้ใหญ๋ สายสามัญระคัษที่ห้า
- การสอนพลศึษาในชั้น : หมายถึง การจัคการเรีษนการสอนวิชา พลศึษา ตามหลัศูตรของกระทรวงศึษา ธิการ ฉบัษ พ.ศ. ๒๕๑๘ สัษค้ำหัดะ ๑ คาบ เพื่อให่ผู๋เรีษน เกิดการเรีษนรูทักษะ กฎศึกา และความรู้ในกีฬาสัประภทต่าง ๆ

- การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ : หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถหรือตามความถนัด ความสนใจได้เข้าร่วม ทั้งนี้ เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน : หมายถึง การจัดกิจกรรมแข่งขันขึ้นภายในโรงเรียน การแข่งขันอาจจะจัดตามระดับชั้นตามสี ตามกลุ่ม หรือระหว่างห้อง เพื่อส่งเสริมและให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน : หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ทั้ง เป็นประเพณีและไม่เป็นประเพณี เช่น กีฬาเชื่อมความสามัคคี การแข่งขันกีฬาของกรมพลศึกษา หรือของกรุงเทพมหานคร เป็นต้น
- การจัดกิจกรรมบริการทางพลศึกษา : หมายถึง การจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผิดปกติ เช่น ความพิการของแขน ขา ความผิดปกติทางสายตา หรือโรคประจำตัว ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาตามความเหมาะสม